

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967.

9 JUIN 1967.

PROJET DE LOI

modifiant le texte français de la loi du 28 février 1882 sur la chasse et portant établissement du texte néerlandais de la même loi.

PROJET
TRANSMIS PAR LE SENAT (1).

ARTICLE PREMIER.

Les modifications suivantes sont apportées au texte français de la loi du 28 février 1882 sur la chasse :

1. dans l'article 2, les mots « Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « Ministre de l'Agriculture »;

2. dans l'article 7bis, à l'alinéa 8, les mots « les six paragraphes qui précèdent ne seront pas applicables et le jugement qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile » sont remplacés par les mots : « les alinéas 2 à 6 ne seront pas applicables »;

3. dans l'article 9, 4°, les mots « par le Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « par le Ministre de l'Agriculture »;

4. dans l'article 10, alinéa 3, les mots « au paragraphe précédent » sont remplacés par les mots « à l'alinéa premier »;

5. dans l'article 12, les mots « Ministre de l'Intérieur » sont remplacés par les mots « Ministre de l'Agriculture »;

6. dans l'article 14, alinéa 5, les mots « du droit de timbre dû » sont remplacés par les mots « du montant de la taxe due »;

(1) Voir :

Documents du Sénat :

298 (1965-1966) : Projet de loi.

263 (1966-1967) : Rapport.

Annales du Sénat :

8 juin 1967.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967.

9 JUNI 1967.

WETSONTWERP

tot wijziging van de Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 en tot invoering van de Nederlandse tekst van dezelfde wet.

ONTWERP
DOOR DE SENAAT OVERGEZONDEN (1).

EERSTE ARTIKEL.

In de Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in artikel 2 worden de woorden « Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « Ministre de l'Agriculture »;

2. in artikel 7bis, achtste lid, worden de woorden « les six paragraphes qui précèdent ne seront pas applicables et le jugement qui interviendra ne sera pas sujet à la péremption de l'article 15 du Code de procédure civile » vervangen door de woorden : « les alinéas 2 à 6 ne seront pas applicables »;

3. in artikel 9, 4°, worden de woorden « par le Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « par le Ministre de l'Agriculture »;

4. in artikel 10, derde lid, worden de woorden « au paragraphe précédent » vervangen door de woorden « à l'alinéa premier »;

5. in artikel 12 worden de woorden « Ministre de l'Intérieur » vervangen door de woorden « Ministre de l'Agriculture »;

6. in artikel 14, vijfde lid, worden de woorden « du droit de timbre dû » vervangen door de woorden « du montant de la taxe due »;

(1) Zie :

Stukken van de Senaat :

298 (1965-1966) : Wetsontwerp.

263 (1966-1967) : Verslag.

Handelingen van de Senaat :

8 juni 1967.

7. dans l'article 20, les mots « le premier paragraphe de l'article 1 » sont remplacés par les mots « l'article 4, alinéa 1er »;

8. dans l'article 24, alinéa 2, les mots « par les §§ 1er et 3 de l'article 8 et par le § 1er de l'article 10 » sont remplacés par les mots « par l'article 8, alinéas 1er et 3, et par l'article 10, alinéa 1er »;

9. dans l'article 29, alinéa 2, les mots « l'article 552, n°s 6 et 7 » sont remplacés par les mots « l'article 552, n° 6 »;

10. dans l'article 31, les mots « le Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi »;

11. dans l'article 32, les mots « les lois des 22-23-28 avril 1789 » sont remplacés par les mots « le décret des 28-30 avril 1790 ».

ART. 2.

Les dispositions qui suivent forment le texte néerlandais de la loi sur la chasse du 28 février 1882, telle qu'elle a été modifiée et complétée jusqu'au 1er décembre 1965.

Le texte néerlandais ci-après des dispositions qui ont modifié et complété cette loi postérieurement à la loi du 18 avril 1898, remplace le texte néerlandais antérieur de ces mêmes dispositions.

Les contestations basées sur la divergence des textes français et néerlandais sont décidées d'après la volonté du législateur, déterminée suivant les règles ordinaires d'interprétation, sans prééminence de l'un des textes sur l'autre.

7. in artikel 20 worden de woorden « le premier paragraphe de l'article 1 » vervangen door de woorden « l'article 4, alinéa 1er »;

8. in artikel 24, tweede lid, worden de woorden « par les §§ 1 et 3 de l'article 8 et par le § 1er de l'article 10 » vervangen door de woorden « par l'article 8, alinéas 1er et 3, et par l'article 10, alinéa 1er »;

9. in artikel 29, tweede lid, worden de woorden « l'article 552, n°s 6 et 7 » vervangen door de woorden « l'article 552, n° 6 »;

10. in artikel 31 worden de woorden « le Gouvernement » vervangen door de woorden « le Roi »;

11. in artikel 32 worden de woorden « les lois des 22-23-28 avril 1789 » vervangen door de woorden « le décret des 28-30 avril 1790 ».

ART. 2.

De hiernavolgende bepalingen vormen de Nederlandse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882, zoals deze is gewijzigd en aangevuld tot 1 december 1965.

De hiernavolgende Nederlandse tekst van de bepalingen die deze wet hebben gewijzigd en aangevuld na de wet van 18 april 1898, vervangt de vorige Nederlandse tekst van deze bepalingen.

Twistvragen gegrond op het verschil tussen de Nederlandse en de Franse teksten worden beslist naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatieregelen, zonder voorrang van de ene tekst op de andere.

*
**

Jachtwet van 28 februari 1882.

Artikel 1. — (De Minister van Landbouw bepaalt elk jaar, voor elke provincie of elk gedeelte van een provincie, voor elke soort of categorie van wild en voor elke wijze van jagen, de datums waarop de jacht geopend en die waarop zij gesloten wordt.)

De besluiten betreffende de opening en de sluiting van de jacht worden ten minste acht dagen vóór de aldus bepaalde datums bekendgemaakt.

Het eerste lid aldus vervangen bij artikel 1 van de wet van 20 juni 1963.

2. Het is verboden, op straffe van geldboete van honderd frank, te jagen tussen zonsondergang en zonsopgang.

De (Minister van Landbouw) kan evenwel in bepaalde provincies of gedeelten van provincies de eendenjacht gedurende de nacht en de loerjacht op houtsnippen toelaten voor bepaalde tijden en onder bepaalde voorwaarden.

Het tweede lid aldus gewijzigd bij deze wet.

3. Het is verboden, op straffe van geldboete van vijftig frank, te jagen op de spoorwegen en hun aanhorigheden.

Op straffe van dezelfde geldboete is het aan ieder ander dan de aangelande eigenaar of zijn rechthebbende verboden te jagen op de openbare wegen en op de spoorwegbermen.

De aangelande eigenaar mag op de spoorwegbermen van dit recht echter alleen gebruik maken om met buidels en fretten op konijnen te jagen.

4. Het is verboden te eniger tijd en op enigerlei wijze te jagen op andermans grond zonder toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbenden, op straffe van geldboete van vijftig frank, onverminderd schadevergoeding indien daartoe reden is.

De geldboete wordt verhoogd tot honderd frank, wanneer de grond met muren of hagen afgesloten is.

5. Met geldboete van een frank tot tien frank worden gestraft zij die wetens en willens hun honden laten jagen of rondlopen op gronden waarvan het jachtrecht aan een ander toebehoort.

Het feit dat honden over andermans erf lopen bij het vervolgen van wild dat op het eigendom van hun meester is opgejaagd, kan worden geacht niet onder toepassing te vallen van dit artikel noch van het vorige artikel, behoudens de burgerlijke rechtsvordering in geval van schade.

6. Het is verboden, op straffe van geldboete van vijftig frank, op enigerlei wijze te jagen buiten de door (de Minister van Landbouw) bepaalde tijden, onverminderd het recht van de eigenaar of de pachter om, zelfs met vuurwapens, wilde dieren die schade zouden toebrengen aan hun eigendommen, terug te drijven of te doden. Op straffe van dezelfde geldboete

is het eveneens verboden eieren of broedsels van fazanten, van patrijzen, van kwartels, van hazelhoenders, van rallen, van korhoenders en van watervogels weg te nemen of te vernielen op andermans grond, te koop te stellen, te verkopen, te kopen, te vervoeren of te venten.

De eigenaar of de bezitter mag te allen tijde zonder jachtverlof jagen of doen jagen in zijn bezittingen die grenzen aan zijn woning en omringd zijn met een doorlopende afsluiting die elk verkeer met de naburige erven en elke doorgang van wild verhindert.

Het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 juni 1963.

6bis. (Everzwijnen worden als wilde dieren beschouwd en de grondgebruikers, de personen aan wie zij daartoe opdracht geven en de beëdigde wachters van de grondgebruiker mogen ze te allen tijde doden door middel van vuurwapens, zonder voorzien te zijn van een jachtverlof.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden de in het vorige lid bedoelde opdracht wordt verleend.

De Koning bepaalt eveneens onder welke voorwaarden loerjacht op everzwijnen mag geschieden).

Het eerste lid ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 4 april 1900, het tweede en derde lid toegevoegd bij artikel 4 van de wet van 14 juli 1961.

6ter. (Houtduiven worden als schadelijke vogels beschouwd. Voor het gebruik van vuurwapens zonder jachtverlof, met het oog op het verdelgen ervan door de grondgebruiker, is de in artikel 7ter vermelde machtiging vereist.)

Ingevoegd bij artikel 3 van de wet van 20 juni 1963.

7. (Hij die grond in gebruik heeft, mag daarop te allen tijde wilde konijnen vangen en doden.

Hij kan, onder zijn verantwoordelijkheid, daarmee ieder persoon belasten die niet veroordeeld is wegens velddiefstal, jachtmisdrijf, aanslag op personen of op eigendommen.

Deze last moet blijken uit een verklaring afgelegd voor de burgemeester of zijn gemachtigde.

Het is verboden gebruik te maken van vergif.

Voor het gebruik van vuurwapens is de in artikel 7ter vermelde machtiging vereist.

Bovendien wordt bij koninklijk besluit bepaald welke verdelgingsmiddelen en -tuigen de grondgebruiker, in afwijking van artikel 8, mag aanwenden.

Elke overeenkomst die strijdig is met de rechten door deze wet aan de grondgebruiker toegekend, is nietig.

De houder van het jachtrecht of zijn gemachtigde mag, indien hij voorzien is van een jachtverlof, te allen tijde, een halfuur vóór zonsopgang en een halfuur na zonsondergang, konijnen op de loer schieten.

Het is verboden, behoudens machtiging van de (Minister van Landbouw) levende wilde konijnen of vossen te verkopen, te kopen, te koop te stellen, te vervoeren of te venten om het even door welk middel, op straffe van geldboete van tweehonderd frank tot duizend frank en van gevangenisstraf van acht dagen of van een van die straffen alleen.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die afsluitingen, geplaatst om het in- en uitgaan van wilde konijnen te beletten, kwaadwillig vernielt, beschadigt of daarin een opening maakt, ofwel het doorgaan van konijnen door, onder of boven de afsluitingen op enigerlei wijze vergemakkelijkt.)

(...)

Aldus vervangen bij artikel 2 van de wet van 4 april 1900, het negende lid aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 juni 1963, het laatste lid opgeheven ingevolge het nieuwe artikel 30, ingevoerd bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

7bis. (De vergoeding voor schade, door konijnen aan vruchten en gewassen veroorzaakt, bedraagt het dubbele van de schade.

Hij die beweert schade te hebben geleden, richt tot de vrederechter een mondeling of schriftelijk verzoek, waarin hij zijn naam, beroep en woonplaats en die van de verantwoordelijke persoon vermeldt, alsmede het voorwerp en de oorzaak van de eis.

Geschiedt het verzoek mondeling, dan maakt de rechter daarvan proces-verbaal op. Binnen acht dagen benoemt hij een deskundige en, na te bekwaamere tijd hij aangetekende brief en zo nodig bij geregistreerd telegram aan partijen kennis te hebben gegeven van de inhoud van het verzoek, alsmede van de dag en het uur van de plaatsopneming en van het deskundig onderzoek, begeeft hij zich, vergezeld van de deskundige, ter plaatse. Is de eis vatbaar voor hoger beroep, dan maakt hij van de verklaringen van de deskundige proces-verbaal op en, indien daartoe reden is, ook van zijn eigen bevindingen. De partijen worden verzocht al hun middelen uiterlijk tijdens deze plaatsopneming te doen kennen.

Tenzij de verweerder verkiest het bedrag, door de deskundige als dubbele vergoeding bepaald, en de kosten dadelijk te betalen, verwijst de rechter de zaak naar een terechtzitting, te houden binnen de eerstvolgende acht dagen. Is bij deze verwijzing een van de partijen niet aanwezig, dan wordt haar daarvan aanstonds kennis gegeven bij aangetekende brief. Op de terechtzitting waarnaar de zaak is verwezen, worden partijen zonder enige andere procesvorm gehoord en doet de rechter uitspraak.

Indien de rechter een getuigenverhoor of een nieuw deskundig onderzoek beveelt, geschieden deze binnen acht dagen en partijen pleiten in voorkomend geval zonder verwijl. Het vonnis wordt terstond of uiterlijk binnen acht dagen uitgesproken.

Worden de hierboven gestelde termijnen verlengd om uitzonderlijke redenen, dan worden deze in het vonnis vermeld.

(...)

Hij die beweert schade te hebben geleden, kan de zaak ook bij gewone dagvaardiging aanhangig maken. In dat geval kan hij dagvaarden, hetzij tot behandeling van de zaak in haar geheel, hetzij alleen tot instelling van een deskundig onderzoek en dan zijn de leden 2 tot 6 niet van toepassing.

(...)

Aan partijen wordt, binnen drie dagen na de uitspraak, bij ter post aangetekende brief kennis gegeven van het beschikkende gedeelte van elk vonnis dat niet in hun tegenwoordigheid is gewezen.

Hoger beroep is niet meer ontvankelijk na veertien dagen te rekenen van de uitspraak van het vonnis. Eisen van (duizend) frank en minder, berekend op de grondslag van het enkele schadebedrag, worden uitgegeven bij een vonnis dat niet vatbaar is voor hoger beroep, maar alleen voor verzet.)

Ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 4 april 1900; het zevende lid opgeheven bij artikel 290 van het Wetboek der Registratierechten en artikel 81 van het Wetboek der Zegelrechten; de laatste zin van het achtste lid opgeheven bij deze wet; het tiende lid aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 maart 1948.

7ter. (Wanneer bevonden wordt dat de aanwezigheid van een te groot aantal konijnen, houtduiven of everzwijnen schadelijk is voor de voortbrengsels van de aarde kan de Minister van Landbouw toestaan die te verdelgen. Hij kan dit ook bevelen, onder bepaling van de voorwaarden aan de uitvoering van deze maatregel verbonden; in dat geval heeft hij het recht over de gedode dieren te beschikken, tenzij de houder van het jachtrecht die voor zich behoudt tegen betaling van de kosten van de verdelging.)

Ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 4 april 1900 en aldus vervangen bij artikel 4 van de wet van 20 juni 1963.

8. Het is te allen tijde verboden, op straffe van geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank en van gevangenisstraf van acht dagen tot een maand, gebruik te maken van netten, strikken, stroppen, lokaas, en van enig ander tuig geschikt om konijnen en het in het hiernavolgende artikel 10 vermelde wild te vangen of te doden of om het vangen of doden van dat wild te vergemakkelijken.

Het vervoer en het onder zich houden van de voormelde tuigen worden gestraft met geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank. Deze tuigen mogen opgespoord en in beslag genomen worden overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering.

Het gebruik en het vervoer van diezelfde tuigen worden gestraft met geldboete van tweehonderd frank tot vierhonderd frank en met gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee maanden, indien de schuldigen gewapend, verkleed of gemaskerd zijn, ofwel wanneer de feiten in hende of bij nacht worden gepleegd.

In alle gevallen worden de voormelde tuigen in beslag genomen en verbeurd verklaard; de rechter beveelt de vernietiging ervan.

9. De bepaling van het vorige artikel is niet toepasselijk :

1. Op eendenkooien gedurende de open jachttijd;

2. Op buidels voor het vangen van konijnen;

3. Op strikken voor het vangen van houtsnippen, voor zo ver zij alleen gebruikt worden in bossen van ten minste tien hectaren en op de tijden en in de provincies of gedeelten van provincies door (de Minister van Landbouw) bepaald;

4. Op tuigen die de eigenaar of zijn rechthebbende met machtiging van de (Minister van Landbouw), gebruikt om voor de teelt bestemde fazanten in zijn bossen opnieuw te bemachtigen.

Het 3° aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 juni 1963.

Het 4° aldus gewijzigd bij deze wet.

9bis. (Onverminderd de bepalingen van artikel 8, kan de Koning in elke provincie of elk gedeelte van een provincie een regeling treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitoefening van de jacht.

Overtreding van een regeling getroffen ter uitvoering van het vorige lid wordt gestraft overeenkomstig artikel 8, eerste lid).

Ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 20 juni 1963.

10. In elke provincie of elk gedeelte van een provincie is het verboden gedurende de tijd dat de jacht aldaar niet is toegelaten, en te rekenen van de derde dag na de sluiting van de jacht, fazanten, patrijzen, kwartels, hazelhoenders, kwartelkoningen, korhoenders, kieviten, watersnippen, wilde eenden, bokjes, hazen, reeën, edelherten of damherten te koop te stellen, te verkopen, te kopen, te vervoeren of te venten.

(Wanneer de jacht in een beperkt gebied geopend is, kan de Minister van Landbouw tijdens de betrokken periode machtiging verlenen tot het vervoer van geschoten wild en de voorwaarden bepalen waaronder dit vervoer mag geschieden).

Het is eveneens verboden aan handelaars in eetwaren, tafelhouders en restaurateurs het in het (eerste) lid genoemde wild onder zich te houden, zelfs buiten hun woning, en het is aan eenieder verboden de genoemde wildsoorten te verbergen of onder zich te houden voor rekening van handelaars of trafikanten.

Het voornoemde wild mag niet worden te koop gesteld, verkocht of gekocht dan vanaf de dag na die waarop de jacht is geopend.

Elke overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft met een geldboete van vijftig frank tot honderd frank.

Het tweede lid ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 14 juli 1961 en dientengevolge het derde lid aldus gewijzigd bij artikel 1 van de onderhavige wet.

11. Het wild mag alleen worden opgespoord en in beslag genomen, overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering, bij handelaars in eetwaren, tafelhouders en restaurateurs, op openbare plaatsen en in openbare voertuigen.

In andere plaatsen mag het opsporen en in beslag nemen, op dezelfde wijze, alleen dan geschieden indien het wild er geplaatst is om in de handel te worden gebracht.

Het in beslag genomen wild wordt door de burgemeester van de gemeente onmiddellijk ter beschikking gesteld van het dichtstbij gelegen godshuis.

12. Het vervoer van levend wild en van de in artikel 6 bedoelde eieren kan in gesloten jachtijd door de (Minister van Landbouw) toegestaan worden onder de voorwaarden die hij voorschrijft.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

13. De jacht in de staatsdomeinen is alleen geoorloofd ingevolge een openbare aanbesteding.

De jacht in het Zoniënbos, in de bossen van Saint-Hubert en in het Hertogenwald, alsook in de staats-eigendommen grenzende aan het « domaine d'Ardenne », is evenwel voorbehouden aan de Kroon.

14. Hij die jagend wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan overleggen, wordt gestraft met geldboeten van honderd frank.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die met een hazewind jaagt zonder voorzien te zijn van een bijzonder jachtverlof, waarvan de prijs gelijk is aan die van het gewone jachtverlof.

Het gewone jachtverlof en het bijzondere jachtverlof vereist om met een hazewind te jagen zijn persoonlijk; zij zijn maar geldig voor één jaar, te rekenen van 1 juli.

Een koninklijk besluit regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van hun aangifte.

(Hij die jagend wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan overleggen, of die met een hazewind jaagt zonder voorzien te zijn van een bijzonder jachtverlof, wordt, behalve tot de geldboete bij dit artikel bepaald, ambtshalve veroordeeld tot betaling van het bedrag van de taxe die verschuldigd is voor het jachtverlof en door het strafbare feit ontdoken is).

Aldus gewijzigd bij deze wet.

15. De misdrijven, in de artikelen 3, 4, 6 en 14 omschreven, worden gestraft met dubbele geldboete en met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand, wanneer zij worden gepleegd door middel van een verboden wapen, wanneer de schuldigen verkleed of gemaskerd zijn, of wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepeegd.

16. De straffen worden verdubbeld ten aanzien van douanebeambten, veld- of boswachters, rijkswachters of bijzondere wachters, die zich schuldig maken aan een van de misdrijven bij deze wet omschreven.

17. (...)

Opgeheven ingevolge het nieuwe artikel 30, ingevoegd bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

18. Elk van de verschillende straffen wordt verdubbeld in geval van herhaling. Zij worden verdrievoudigd in geval van een derde veroordeling en nemen in dezelfde verhouding toe bij latere veroordelingen.

Die straffen mogen evenwel duizend frank geldboete en acht maanden gevangenisstraf niet te boven gaan.

Herhaling bestaat wanneer de schuldige in de loop van de twee voorgaande jaren veroordeeld is wegens een van de misdrijven bij deze wet omschreven.

19. (...)

Opgeheven ingevolge het nieuwe artikel 30, ingevoegd bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

20. Behalve in het geval van artikel 4, eerste lid, wordt het wapen waarvan de schuldige zich heeft bediend, verbeurd verklaard; hij is gehouden het wapen onmiddellijk af te geven aan de agent die proces-verbaal opmaakt.

Indien hij het niet afgeeft, wordt hij gestraft met een bijzondere geldboete van honderd frank.

21. De vader, de moeder, de meesters en zij die andere aanstellen, zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de bij deze wet omschreven misdrijven, gepleegd door hun ongehuwde minderjarige kinderen die bij hen inwonen, door hun dienstboden of aangestelden, behoudens verhaal als naar recht.

Die aansprakelijkheid wordt geregeld overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek en vindt alleen toepassing op de schadevergoeding en de kosten, zonder evenwel aanleiding te geven tot lijfswang.

22. De jagers mogen niet worden ontwapend, behalve in de volgende gevallen :

1. Wanneer de schuldige verkleed of gemaskerd is, weigert zijn naam kenbaar te maken of geen bekende woonplaats heeft;

2. Wanneer het misdrijf bij nacht gepleegd wordt;

3. Wanneer de schuldige bedreigingen, smaad of geweld pleegt tegen de agenten van het openbaar gezag of van de openbare macht.

In de gevallen van 1. kan de schuldige worden aangehouden en geleid voor de burgemeester of de vrederechter, die zich van zijn identiteit vergewist en hem, indien daartoe grond bestaat, ter beschikking stelt van de procureur des Konings.

23. De bij deze wet omschreven misdrijven worden bewezen hetzij door processen-verbaal of verslagen, hetzij door getuigen bij ontstentenis van verslagen en processen-verbaal of tot staving ervan.

24. De processen-verbaal, opgemaakt door burgemeesters en schepenen, door commissarissen van politie, rijkswachters, boswachters, kantonniërs, stationschefs, veldwachters of beëdigde wachters van bijzondere personen, leveren bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is.

De processen-verhaal van douanebeambten leveren eveneens bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is, wanneer die agenten in de plaatsen waar zij gemachtigd zijn hun bediening uit te oefenen, de misdrijf-

ven omschreven in artikel 8, eerste en derde lid, en in artikel 10, eerste lid, opsporen en vaststellen.

25. (...)

Opgeheven bij artikel 5 van de wet van 30 januari 1924.

26. De vervolging geschiedt ambtshalve, maar indien het enkel een overtreding van de artikelen 4 of 5 betreft, geschiedt de vervolging niet dan op klacht van de houder van het jachtrecht of van zijn rechthebbende. De klager is alleen dan gehouden zich burgerlijke partij te stellen, indien hij schadevergoeding wil vorderen.

Wanneer de overtreding van artikel 4 evenwel begaan wordt op een eigendom dat deel uitmaakt van het openbaar domein of van het privaat domein van de Staat, van de provincie, van de gemeente of van openbare instellingen, en waarvan de jacht niet verhuurd is, geschiedt de vervolging ambtshalve.

27. In alle gevallen bepaald bij deze wet, spreekt de rechter, voor het geval dat de geldboete niet betaald wordt, een gevangenisstraf uit, waarvan de uitvoering en de duur overeenkomstig de artikelen 40 en 41 van het Strafwetboek worden geregeld.

28. Elke rechtsvordering wegens een van de misdrijven bij deze wet omschreven, verjaart door verloop van drie maanden, te rekenen van de dag waarop het misdrijf gepleegd is.

29. De rechtbank waarbij een van de bij deze wet omschreven misdrijven aanhangig is, kan schadevergoeding toekennen op klacht van de eigenaar der vruchten, voor gezien getekend door de burgemeester en vergezeld van een door deze ambtenaar kosteloos opgemaakt proces-verbaal van schatting van de schade.

De voorgaande bepaling is toepasselijk in de gevallen van artikel 552, 6°, en van artikel 556, 6° en 7°, van het Strafwetboek.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

30. (De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn van toepassing op de misdrijven bij deze wet omschreven. Wanneer echter verzachtende omstandigheden in aanmerking worden genomen, wordt de bij artikel 20, tweede lid, bepaalde bijzondere geldboete niet vermindert en is de politierechtbank bevoegd om die uit te spreken.)

Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 30 december 1936.

31. De Koning is gemachtigd een verordening van algemeen bestuur vast te stellen ter voorkoming van het vernielen, jagen, te koop stellen, verkopen, kopen, vervoeren en venten van insektenetende vogels, van hun eieren of broedsels. De feiten door die verordening verboden, worden gestraft met geldboete van vijf frank tot vijftientwintig frank, benevens verbeurdverklaring van de in beslag genomen vogels en van de netten, de strikken, het lokaas en de andere tuigen.

In geval van herhaling wordt het maximum van de geldboete opgelegd en de rechtbank kan, behalve geldboete, ook gevangenisstraf van drie dagen tot zeven dagen uitspreken.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

32. Opgeheven worden (het decreet van 28-30 april 1790), het decreet van 11 juli 1810, het decreet van 4 mei 1812, voor zover het de jachtverloven betreft, de wetten van 26 februari 1846 en van 29 maart 1873, alsmede alle andere bepalingen die strijdig zijn met deze wet.

Aldus gewijzigd bij deze wet.

Bruxelles, le 8 juin 1967.

Le Président du Sénat,

Brussel, 8 juni 1967.

De Voorzitter van de Senaat.

P. STRUYE.

Les Secrétaires, | De Secretarissen,

A. DEMARNEFFE.

H. LAHAYE.